

Lønne, saa taber denne Bestemmelse en stor Del af sin Betydning, thi det vil være meget vanskeligt at holde Indseende med, hvilke Medlemmer der virkelig ere forretningsførende, og man vil med temmelig stor Lethed kunne betegne flere Medlemmer af Bestyrelsen som forretningsførende, selv om de strengt taget neppe kunne siges at være det. Naar man, som jeg, gaar ud fra, at det er en væsentlig Mangel ved Sparekasserne, at de ikke frembyde en saadan Garantifond, som Bankerne ere i Besiddelse af, saa vil man kunne forstaa, at jeg maa lægge megen Vægt paa en successiv Tilveiebringelse af en saadan Garantifond ved Opsamling af en Reserverfond. Jeg kan imidlertid slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede sidste Taler med Hensyn til det mindre Hensigtsmæssige i at give en saadan Bestemmelse som den, der er foreslaaet i § 2 Litra e, om at disponere over endel af Reserverfonden, naar den naaer over 5 pCt., thi 5 pCt. er vistnok saa ringe en Garantifond, at der neppe er Grund til allerede da at begynde at bruge af Reserverfonden. Ligeledes finder jeg, at naar man overhovedet finder det rigtigt at disponere over en Del af Overtaget, da bør man disponere derover nærmest til Fordel for dem, der ere interesserede i Sparekassen, altsaa f. Ex. ved et Extratillæg til Renten, særlig Udbetaling eller paa anden Maade, fremfor den Disposition, som her bliver tilladt i § 2. Det, der efter min Mening er en væsentlig Mangel ved de nuværende Sparekasser, særlig ved flere af de betydeligste i Landet, er, at de modtage til Disposition, til Forrentning store Beløb, som i Virkeligheden ikke høre hjemme i en Sparekasse, men som derimod høre hjemme i en Bank, fordi det kun er Midler, der rent midlertidig have disponible, og som, saasnart der kan findes Anvendelse derfor, igjen ville blive trukne ud af vedkommende Institut. Saa-danne løse Midler høre neppe hjemme i en Sparekasse, hverken efter dens oprindelige Formaal eller efter dens hele Karakter, saaledes som den i Almindelighed har udviklet sig. Det har derfor ogsaa været et Spørgsmaal, som naturligen maatte komme frem i Sparekassekommissionen, om man ikke maatte træffe særlige Bestemmelser for at forhindre eller i alt Fald begrænse, at saadanne, jeg kunde kalde dem illegitime, Sparekassemidler søge til Sparekasserne. De Forslag, som i denne Henseende kom frem fra Kommissionen, findes ikke i det nu foreliggende Lovforslag. Jeg negter ikke, at det er meget vanskeligt at finde fuldkommen fyldestgørende Bestemmelser paa dette Omraade, at finde Bestemmelser, som kunne holde saadanne Midler borte fra Sparekasserne, som ikke høre hjemme der, og at det heller ikke er let at finde Bestemmelser, hvorved man forhindrer det, som er en væsentlig Ulempe ved disse Midler, nemlig, at store Beløb paa een Gang og uden Barsel ud-

tages af Sparekasserne. Jeg tror dog imidlertid, at det vilde være hensigtsmæssigt, om der blev optaget nogle hertil sigtende Bestemmelser i de Vedtægter, som skulle indføres i Sparekassereguleringerne, og jeg vilde meget tillade mig at anbefale det Udvalg, der ventelig vil blive nedsat over denne Lov, at optage dette Spørgsmaal til fornøjet Behandling. Jeg erkender fuldt ud, og jeg har ogsaa tidligere haft Leilighed til at udtale det, at det, der var foreslaaet fra Sparekassekommissionens Side, neppe var betryggende i saa Henseende, naar man forlangte en Opsigelse af sex Maanedere, tror jeg det var for et Beløb af 2,000 Kr. og, indskrænket hertil, vilde denne Bestemmelse med temmelig stor Lethed kunne omgaaes, dels derved, at man brugte flere forskellige Sparekassereguleringer til den samme Person, dels derved, at man i Løbet af de sex Maanedere i successive Mater udtog laugt større Beløb. Skulde man have en saadan Bestemmelse, maatte der vistnok være nogle supplerende Bestemmelser, saaledes at man i Løbet af sex Maanedere ikke kunde udtage mere end det Beløb, som man med Opsigelse af sex Maanedere var berettiget til at udtage. I modsat Fald vilde en saadan Bestemmelse vistnok blive i en væsentlig Grad misbrugt. Jeg vilde i det Hele taget finde det hensigtsmæssigere, hvis man vilde vedtage saadanne Bestemmelser, da ogsaa at komme til en langt kortere Opsigelsesfrist, som da ogsaa blev overholdt. Dette Punkt ligger nu ikke for i Lovforslaget, men jeg skal tillade mig at henlede det høitærede Udvalgs Opmærksomhed derpaa. Hvad dernæst angaar de Bestemmelser, der ere truffene i § 2 d om Sparekassemidlernes Anbringelse, da forekomme de mig paa eensgang at være noget for vide og noget for snevre. Jeg kan i og for sig ikke anse det for ønskeligt, at Sparekassemidlerne anbringes i fremmede Statspapirer. Det forekommer mig at være lidet ønskeligt, at de store Kapitaler, som strømme ind i Sparekasserne, derfor skulle gaa til Anbringelse i Udlandet istedetfor at anbringes i danske Foretagender, og en saadan Anbringelse vilde jo ogsaa navnlig have sin Grund deri, at saadanne fremmede Statspapirer give noget høiere Rente end vore egne. Men dertil kommer, hvad ogsaa berøres af den foregaaende ærede Taler, at der i og for sig ikke gives nogen virkelig Garanti for, at de fremmede Statspapirer ere saa ubetinget betryggende blot derved, at de opføres paa Kjøbenhavn's Børs. Paa den anden Side forekommer det mig temmelig snevert, naar man ikke vil tilstede Anbringelse i andre Aktier end Nationalbankaktier eller Aktier, der ere forsynede med den danske Stats Garanti. Jeg tror, at man her kunde og burde gaa noget videre, og jeg skal tillade mig at henpege paa, at ogsaa disse Papirer jo ikke i Virkeligheden frembyde nogen aldeles absolut betryggende Garanti. Vi have jo i Løbet af nogle Aar set danske Statspapirer synke